

in the possession of an authorized entity (body of Executive power, local self-government). Therefore, it is expedient to legislate conditionally reversed tax relief on payments for land.

Summarizing the above, we draw attention to the fact that the granting of benefits on payment for land, must not contradict with the fiscal purpose land tax, rent for the land public property, because the tax law is intended primarily to ensure the effectiveness and fairness of the procedure of granting tax exemptions.

It is also necessary to emphasize that the main function of the assignment of benefits is not only reducing the tax burden, but also achieving definite goals and objectives. In particular, the goal of tax incentives can have a primary and secondary nature. If its original purpose (compensation or incentive) is characterized by the quality and consistency is of a General nature that justifies the existence of tax incentives in General, the secondary purpose of tax benefits is always specific (social, economic, environmental and so on). As a basis for concessional taxation, it must in each case be transparently promoted by the legislator. Benefits for the payment of land tax and rent for the land public ownership, in addition to the main purpose of reducing the tax burden for certain categories of taxpayers also have the aim of achieving certain social and environmental objectives.

Thus, the analysis of articles 281–284 the Tax Code of Ukraine shows that the provision of benefits for the payment of land tax, rent for the lands of state and communal ownership is predominantly based mainly on a subjective principle. In this regard, the system of granting of privileges on payment for land, improvements are required in this direction.

References

1. Малько А. В. Льготная и поощрительная правовая политика / Малько А. В. – СПб. : Юридический центр Пресс, 2004. – 233 с.
2. Титова М. В. Налоговые льготы : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. юрид. наук / М. В. Титова. – СПб., 2004.
3. Податковий кодекс України : від 02.12.2010 р. № 2755-VI // Голос України. – 2010. – № 229–230.
4. Науково-практичний коментар до Податкового кодексу України : в 3 т. / [кол. авторів] ; заг. редакція М. Я. Азарова. – К. : Міністерство фінансів України, Національний університет ДПС України, 2010. – 2389 с.
5. Шульга Т. М. Правове регулювання бюджетних доходів, пов'язаних з природокористуванням : дис. ... канд. юрид. наук / Шульга Т. М. – Х., 2008. – 191 с.
6. Федчук С. І. Особливості правового регулювання звільнення земельних ділянок від оподаткування земельним податком / С. І. Федчук // Фінансове право. – 2011. – № 2. – С. 21–25.

Стаття надійшла до редакції 09.06.2014 р.

УДК 347.73

І. О. Євсєєва,

науковий співробітник НДІ фінансового права

ПРАКТИКА ПІЛЬГОВОГО ОПОДАТКУВАННЯ АКЦИЗНИМ ЗБОРОМ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

У статті проведено аналіз директив Європейського Союзу, що регулюють загальні умови стягнення акцизних зборів, та спеціальних норм, що застосовуються до кожного з видів подакцизних товарів. Особливу увагу приділено дослідженню пільгових аспектів податкового законодавства ЄС. Запропоновано використання практики правового регулювання пільг акцизного оподаткування держав ЄС у податковій системі України.

В статті проведено аналіз директив Європейського Союзу, що регулюють загальні умови стягнення акцизного збору, та спеціальних норм, що застосовуються до кожного з видів подакцизних товарів. Особливу увагу приділено дослідженню пільгових аспектів податкового законодавства ЄС. Предложено использование практики правового регулирования льгот акцизного налогообложения государств ЕС в налоговой системе Украины.

The theme of the article is relevant in connection with the signing of the Association Agreement between Ukraine and the EU that Ukraine has committed itself to gradually align its tax legislation with EU law. The aim of the study is to analyze the preferential tax aspects of EU legislation and score the need for legal regulation of the practice of excise taxation EU in the tax system of Ukraine.

This article provides an analysis of Council Directive 2008/118 / EC of 16.12.2008 on the generic excise taxes, such as the regulation of preferential treatment provided for all excisable goods. The exemption contained in the document are technical, meet the criteria of international agreements on an equal footing, fulfill the conditions relevant conventions and agreements governing the activities of international organizations and do not affect the structure of consumption goods through price mechanisms.

In addition, special rules explored that are applicable to each of the excisable goods. It was found that each of these directives contains a number of exemptions and exemptions from excise duty. EU policy in the field of excise duties to combat tobacco use, alcohol and environmentally harmful energy sources, stimulating the production of better products and to solve environmental problems. Tax preferences into account the interests of small businesses, does not cause a significant impact on competition of a technical nature. The use of legal regulation of the practice of excise taxation benefits of the EU in the tax system of Ukraine.

Ключові слова: Європейський Союз, акцизні збори, пільги, подакцизні товари, звільнення.

Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом (далі – ЄС) можна вважати одним із найбільш вагомих договорів в історії України. Основні частини Угоди присвячені ключовим реформам, економічному і галузевому співробітництву, а також урядуванню та секторальній співпраці у сферах енергетики, транспорту, охорони довкілля,

промисловості, соціального розвитку і соціального захисту, рівності прав, захисту споживачів, освіти. Економічні положення Угоди фактично визначають зміст реформ, які має реалізувати Україна. Розділ V Угоди до глави 4 «Оподаткування» містить зобов'язання України поступово наблизити своє законодавство у сфері непрямого оподаткування до

законодавства ЄС.

У науковій літературі приділяється значна увага питанням оподаткування акцизним податком в Україні та зарубіжних країнах. Насамперед це наукові розробки В. Л. Андрущенко, Р. Л. Балакіна, О. Д. Данілова, А. Б. Дриги, І. О. Лютого, І. П. Сидор, С. І. Юрія та інших.

Численні роботи присвячені також і проблемі зниження рівня споживання алкогольних напоїв та тютюнових виробів, питанням визначення його економічної ефективності, впливу пільг на рівень надходжень до зведеного бюджету від акцизного податку. Однак сьогодні підписання Угоди про асоціацію з ЄС зобов'язує Україну поступово наблизити своє законодавство до законодавства ЄС, тому потребує вивчення питання відповідності податкового законодавства України директивам ЄС.

Метою статті є аналіз пільгових аспектів податкового законодавства ЄС і оцінка необхідності використання практики правового регулювання акцизного оподаткування держав ЄС у податковій системі України.

Необхідно зазначити, що довгий час у державах ЄС сфера акцизних зборів залишалася поза процесом гармонізації. На сьогодні у державах-членах ЄС перелік підакцизних товарів та загальні механізми встановлення акцизних зборів регулюються Директивою Ради 2008/118/ЄС від 16.12.2008 р. про загальні умови стягнення акцизних зборів, які стягуються прямо або опосередковано у процесі споживання підакцизних товарів. Документ регламентує механізм визначення податкових зобов'язань зі сплати податку та загальний режим виробництва, зберігання й обігу підакцизних товарів, структуру податків, що застосовуються до певних товарів, і ставки податку.

Спільні правила оподаткування поширюються на такі товари:

1) алкоголь та алкогольні напої: пиво, вино, ферментовані напої, відмінні від вина та пива, проміжні продукти, етиловий спирт;

2) перероблений тютюн: сигарети, сигари та сигарилли, дрібно нарізаний тютюн (для скручування цигарок) та інші курильні тютюни;

3) енергоносії та електроенергія: природний газ, вугілля, бензин та легке дизельне пальне, зріджений нафтовий газ та метан, тяжке дизельне пальне та керосин, електроенергія.

Гармонізована структура акцизних зборів ЄС чітко регламентує засади пільгових режимів оподаткування зазначених груп товарів. Пільговий режим, передбачений для всіх категорій товарів, регулюється Директивою Ради ЄС 2008/118/ЄС від 16.12.2008 р. [2]. Стаття 12 звільняє від сплати акцизного податку товари, якщо вони призначені для використання:

– у сфері дипломатичних та консульських відносин;

– міжнародними організаціями, визнаними державними органами влади держави-члена прийняття, та членами вказаних організацій у межах і на умовах, встановлених у міжнародних конвенціях про заснування цих організацій або угодах про

штаб-квартири;

– збройними силами будь-якої держави-учасника Північноатлантичного альянсу, що не є державою-членом ЄС, з метою використання цими силами або цивільним персоналом, що їх обслуговує, або для постачання до їх їдалень або військових магазинів;

– збройними силами Об'єднаного Королівства, розташованими на Кіпрі на підставі Договору про заснування Республіки Кіпр від 16.08.1960 р., з метою використання цими силами або цивільним персоналом або для їх їдалень чи військових магазинів;

– для продажу в межах угоди, укладеної з третіми країнами або міжнародними організаціями, за умови, що ця угода є дозволеною у тому, що стосується звільнення від податку на додану вартість.

Шляхи надання звільнення від акцизних зборів існує два: власне, саме звільнення від сплати та повернення акцизних зборів. Винятки мають застосовуватися на умовах та в межах, встановлених державою-членом ЄС.

Наступне звільнення стосується товарів, що постачаються магазинами, звільненими від сплати податків, і транспортуються в особистому багажу подорожуючих, що пересуваються повітряним або морським шляхом у третю країну або територію. До постачань, здійснюваних магазинами безмитної торгівлі, також прирівнюються постачання на борту повітряного або морського судна під час польоту або плавання до третьої країни або території.

Відповідно до статті 11 акцизний збір на підакцизні товари на прохання зацікавленої особи може бути повернутий або такі товари звільнені від акцизного збору з боку уповноважених органів держави-члена, у якій указані товари були реалізовані для споживання у визначених державами-членами випадках. Так, у частині 6 статті 33 акцизний збір на вимогу може бути повернутий або відмінений у державі-члені, де було здійснено реалізацію для споживання, якщо уповноважені органи влади іншої держави-члена, де підакцизні товари утримуються з комерційною метою для передачі або використання, визначають, що акцизний збір був отриманий у державі-члені утримання таких товарів. Також акцизні збори мають бути повернуті або звільнені від сплати на прохання продавця відповідно до частини 5 статті 36, що регулює дистанційний продаж. У випадку придбання підакцизних товарів, що вже реалізовані для споживання у певній державі-члені, особою, яка не є ліцензованим уповноваженим складом або зареєстрованим одержувачем, заснованим в іншій державі-члені, та що будуть відправлені та транспортовані прямо або опосередковано продавцем або від його імені, і підлягали сплаті акцизного збору у державі призначення. Підакцизні збори, що застосовуються у першій державі-члені, мають бути повернуті або звільнені на прохання продавця, якщо він або його податковий представник дотримався процедури оплати або гарантування оплати акцизного збору.

Стаття 38 Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16.12.2008 р. також містить звільнення від акцизного збору у випадку виявлення порушень при переміщенні підакцизних товарів. Таке звільнення від

сплати акцизних зборів надається, якщо вони були стягнені у державі-члені, у якій було здійснене або виявлене порушення. Уповноважені органи влади держави призначення звільняють від наданої гарантії зі сплати акцизних зборів.

Звільнення від акцизного оподаткування також передбачаються Директивою для випадків повного знищення або непоправної втрати підакцизних товарів, що мало місце під час їх транспортування до іншої держави-члена, у якій товари було реалізовано для споживання. Крім того, стаття 37 визначає допустимі причини, які призвели до такого знищення, – причини, невід’ємно пов’язані з власною природою товару або з непереборною силою чи форс-мажорними обставинами, або внаслідок дозволу, наданого уповноваженими органами вказаної держави-члена. У зазначених випадках акцизні збори у вказаній державі-члені не стягуються. Єдиною вимогою звільнення від оподаткування при повному знищенні або непоправній втраті підакцизних товарів є необхідність у підтвердженні цього факту перед уповноваженими органами влади держави-члена, у якій втрату було виявлено або засвідчено, якщо неможливо визначити місце здійснення. Продавцю або податковому представнику, що покриває оплату акцизних зборів, у спеціально призначеному уповноваженому офісі та на умовах, встановлених державою-членом призначення, надається звільнення від такої гарантії. Державам-членам дозволяється встановлювати свої власні правила та умови для визначення обсягів втрат.

Указані звільнення за своєю сутністю не є пільгами при сплаті акцизного збору, оскільки такі звільнення мають технічний характер, виконують умови міжнародних угод на паритетних засадах, умови конвенцій та відповідних угод, що регулюють діяльність міжнародних організацій, та не впливають на структуру споживання товарів через цінові механізми.

Крім того, з метою наближення податкових ставок та структури акцизного збору в ЄС діють спеціальні норми, які застосовуються до кожного з видів підакцизних товарів. Потрібно зазначити, що кожна з цих директив містить ряд пільг та звільнень від акцизного збору.

Тютюнові вироби стали першим видом товарів, щодо яких були прийняті директиви, спрямовані на гармонізацію акцизних зборів. Виконуючи положення Рамкової конвенції ВООЗ із боротьби проти тютюну, у ЄС було прийнято Директиву Ради 2011/64/ЄС про структуру та ставки акцизного збору, що застосовуються до обробленого тютюну (кодифіковану) від 21.06.2011 р. [3]. Аналіз цього документа дозволяє визначити ряд пільг. Відповідно до статті 17 звільняється від сплати акцизного податку таке:

- денатурований оброблений тютюн, що використовується для промислових цілей або садівництва;
- оброблений тютюн, що знищується під адміністративним наглядом;
- оброблений тютюн, призначений виключно для наукових дослідів та випробувань, пов’язаних

з визначенням якості продукту;

– оброблений тютюн, який проходить переробку виробником.

Узгодження та встановлення гармонізованого рівня оподаткування акцизним збором пройшли довгий та непростий шлях. Складність полягала у досить різних підходах до встановлення ставок акцизного збору. Можливою перешкодою була позиція деяких держав у наданні певних преференцій для окремих економічно складних регіонів з метою вирівнювання можливостей для малих підприємств на внутрішньому ринку та стримування можливих побічних ефектів. Компромісом, який підвищив ступінь зближення рівня оподаткування, що застосовують держави-члени ЄС, є положення, які містять податкові пільги для деяких віддалених регіонів держав-учасників. Так, Португалія для сигарет, що споживаються в найбільш віддалених регіонах Азорських островів і Мадейри та виготовляються малими підприємствами, річний обсяг виробництва яких не перевищує 500 тонн, може встановлювати знижену на 50 % ставку на сигарети. Для Франції узгоджена можливість встановлювати знижену ставку для споживання сигарет у департаментах Корсики з річною квотою до 1 200 тонн. Знижена ставка повинна становити:

– з 1 січня 2013 року – 50 % від середньозваженої роздрібною ціни;

– з 1 січня 2015 року – 57 % від середньозваженої роздрібною ціни.

Пільгове оподаткування акцизних зборів на тютюнові вироби в ЄС не передбачає преференцій або звільнень для певних категорій виробів, має на меті збереження соціальної та економічної рівноваги, урахування інтересів малих підприємств на внутрішньому ринку та економічно складних регіонів або суто технічний характер. Аналіз Податкового кодексу України вказує на відсутність звільнень від оподаткування денатурованого обробленого тютюну, що використовується для промислових цілей або садівництва. А також не враховує інтереси малого або середнього бізнесу.

Наступним документом, що регулює акцизні збори, є Директива Ради 92/83/ЄЕС про гармонізацію структур акцизних зборів на алкоголь та алкогольні напої від 19.10.1992 р. [4]. Розглянемо пільги, що можуть застосовуватися державами-членами до пива. Стаття 4 визначає можливість застосування нижчих ставок податку, які можуть диференціюватися згідно з щорічним обсягом виробництва відповідних пивоварних заводів. Зменшені ставки можуть бути нижчими за мінімальну ставку, але не нижче ніж 50 % від стандартної національної ставки акцизного податку. Обмеження для знижених ставок встановлюється для незалежних малих пивоварних заводів, що виробляють понад 200 000 гектолітрів пива на рік. Також стаття 5 встановлює можливість застосовувати пільгові ставки акцизного збору, нижчі за мінімальну ставку, на пиво з алкогольною міцністю, яка не перевищує 2,8 % об’єму. Знижені ставки акцизного збору передбачаються і для вина. Пункт 9.3 статті 9 містить положення, згідно з яким держави-члени можуть застосовува-

ти зменшені ставки акцизного збору до будь-якого типу неігристого вина та ігристого вина з фактичною алкогольною міцністю, що не перевищує 8,5 % об'єму. Таким чином, пункт 13.3 статті 13 регулює оподаткування акцизним збором будь-якого типу інших неігристих та ігристих ферментованих напоїв з фактичною алкогольною міцністю, яка не перевищує 8,6 % об'єму, застосовуючи зменшену ставку. Пункт 18.3 статті 18 держава-член може застосовувати єдину знижену ставку податку на проміжні продукти з алкогольною міцністю, що не перевищує 15 % об'єму за таких умов:

- знижена ставка не може встановлюватися на рівні, більш ніж на 40 % нижче стандартної національної ставки акцизного податку;

- знижена ставка на проміжні продукти не може бути меншою, ніж стандартна національна ставка, що застосовується до неігристого вина та інших неігристих ферментованих напоїв.

Крім того, держава-член може застосовувати єдину знижену ставку податку на проміжні товари, такі як лікери та натуральні лікерні вина. Знижена ставка може бути нижче, ніж мінімальна ставка, але не може бути нижчою, ніж 50 % від встановленої ставки національного акцизного податку; або на рівні, нижчому, ніж рівень мінімальної ставки, яка застосовується до проміжних продуктів.

У ЄС відповідно до статті 22 держави можуть застосовувати знижені ставки акцизного податку на етиловий спирт, який виробляється малими спиртовими заводами, що виготовляють не більше 10 гектолітрів чистого спирту на рік. Однак держави, що використовували знижені ставки станом на 01.01.1992 р. до підприємств, які виробляють від 10 до 20 гектолітрів чистого спирту на рік, можуть продовжувати застосовувати ці ставки. Знижені ставки можуть бути нижчими за мінімальну ставку, але не нижче 50 % стандартної державної ставки акцизного збору. Пункт 22.5 статті 22 також визначає можливість державами-членами застосовувати знижені ставки акцизного збору до продуктів, які підпадають під товарний код 2208, фактична алкогольна міцність яких не перевищує 10 % об'єму.

Директива Ради 92/83/ЄЕС про гармонізацію структур акцизних зборів на алкоголь та алкогольні напої від 19.10.1992 р. також містить ряд звільнень від акцизного збору. Наприклад, звільнення поширюється на такі алкогольні напої, виготовлені приватною особою та спожиті цим виробником або членами його сім'ї чи гостями за умови, що продаж не мав місця:

- на пиво (стаття 6);
- на вино (стаття 10);
- інші неігристі та ігристі ферментовані напої (стаття 14).

Директива також враховує необхідність у запровадженні звільнень для денатурованих та неденатурованих алкогольних продуктів, які не призначені для кінцевого споживання населенням. Так, стаття 25 встановлює можливість відшкодування державами раніше сплаченого акцизного податку на алкогольні напої, вилучені з ринку через те, що їхня

кондиція або вік робить їх непридатними для людського споживання. Звільнення від гармонізованого акцизного збору для алкоголю та алкогольних напоїв також передбачені статтею 27 за умови:

- якщо вони розповсюджуються у вигляді спирту, який є повністю денатурованим згідно з оголошеними вимогами будь-якої держави-члена;

- коли такий спирт є денатурований згідно з вимогами будь-якої держави-члена та застосовується для виробництва будь-якого виробу, не призначеного для людського споживання;

- якщо спирт використовується для виробництва оцту, що підпадає під товарний код 2209;

- коли спирт застосовується для виробництва медикаментів, які визначаються у Директиві Ради 65/65/ЄЕС;

- якщо він використовується для виробництва ароматизаторів, які застосовуються для виготовлення харчових виробів та неалкогольних напоїв з алкогольною міцністю не більше 1,2 %;

- коли спирт застосовується безпосередньо або як складова напівфабрикатів для виробництва харчових виробів з наповненням, або інших, за умови, що у будь-якому разі вміст спирту не перевищує 8,5 гектолітрів чистого спирту на 100 кг продуктів для виробництва шоколаду та 5 літрів чистого спирту на 100 кг продукту для виробництва інших продуктів.

Також держави-члени можуть звільняти алкогольні продукти від гармонізованого акцизного збору, якщо такі продукти використовуються:

- як зразки та проби, відібрані для аналізу, проведення необхідних тестів харчової продукції або наукових цілей;

- для наукових досліджень;

- для медичних цілей у лікарнях та аптеках;

- для виробничого процесу за умови, що кінцевий продукт не містить спирту;

- у виробництві складового продукту, що не підлягає сплаті акцизного збору згідно з положеннями зазначеної Директиви.

Європейський Союз на шляху гармонізації ставок акцизного збору враховує національні особливості у виробництві алкогольних виробів та згідно зі статтею 23 дозволяє наведеним нижче державам застосовувати знижену ставку податку, яка є нижчою за мінімальну ставку, але не менше 50 % від стандартної державної ставки збору на етиловий спирт:

- 1) у Французькій Республіці – на ром, виготовлений з цукрової тростини, зібраної на місці виробництва, фактичною алкогольною міцністю, що дорівнює або перевищує 40 % об'єму;

- 2) у Грецькій Республіці – на спиртні напої з анісовим ароматизатором, вміст цукру яких дорівнює 50 грамів на літр або є меншим і в яких принаймні 20 % алкогольної міцності кінцевого продукту складається із спирту, ароматизованого у результаті дистиляції у традиційних мідних спиртогінних установках з потужністю 1 000 літрів та менше.

Сполучене Королівство Великої Британії, відповідно до статті 28, може продовжувати застосування звільнення від податку, яке мало місце на 1 січня

1992 року до таких виробів:

– концентровані солодові екстракти, відносна об'ємна густина суслу у яких до ферментації становила 1 200 первинної густини (тобто 47 град. за Плато) або більше;

– ароматичні браги фактичною алкогольною міцністю від 42,2 до 49,2 % об'єму, які містять від 1,5 до 6 % на вагу горчавки, спецій та інших ароматичних інгредієнтів, а також від 4 до 10 % на вагу цукру, який поставляється у тарі, що вміщує 0,2 л або менше цього продукту.

Аналіз пільгового оподаткування дозволяє зробити висновок, що звільнення алкоголю, використаного для виробництва денатурованого спирту та непідакцизних товарів, має технічний характер. З іншого боку, це звільнення соціального характеру, оскільки спирт використовується для виробництва засобів гігієни та для лікарських засобів. Отже, застосування такого звільнення передбачає зниження вартості цих товарів для населення. Також закріплена можливість державами-членами встановлювати знижені ставки для пива, вин та спирту. Визначальними рисами таких преференцій є обмеження вмісту алкоголю у такій продукції, обмеження об'єму виробництва підприємствами, яким надаються пільги та обмеження самої ставки, що не може бути нижчою за 50 % від базової ставки. Таким чином, зниження податкового навантаження передбачається на продукцію з невисоким вмістом спирту та для невеликих підприємств, ураховано недопущення значного впливу на конкуренцію та вшанування багатовікових традицій (споживання ігристих вин та пива).

Директива Ради 2003/96/ЄС про реструктуризацію системи Співтовариства щодо оподаткування енергоносіїв та електроенергії від 27.10.2003 р. [5] має досить загальний характер, тому зачіпає такі суміжні сфери, як екологія, суспільні інтереси. Оскільки характер Директиви передбачає подальшу її імплементацію в національні законодавства держав-членів, Директива не прописує конкретні процесуальні формальності оподаткування, не встановлює строки та механізми стягнення податків. Директива, по-перше, фіксує ставки податків, які повинні бути імплементовані в національні законодавства держав-членів до закінчення перехідного періоду. По-друге, встановлює правила оподаткування та численні винятки із правил. По-третє, уповноважує держав-членів робити винятки або впроваджувати у національному законодавстві преференційний режим для певних енергетичних продуктів, залежно від сфери та суб'єктів, які користуються цими продуктами. Водночас Директива Ради 2003/96/ЄС визначає енергетичні продукти, які не входять до предмета регулювання цієї Директиви:

– готова теплова енергія;
– енергетичні продукти, які не використовуються для обігріву чи як пальне;
– енергетичні продукти подвійного використання. Подвійне використання означає застосування продукту як пального для опалювальних цілей, а також для інших цілей. Наприклад, використання

енергетичних продуктів для хімічного відновлення та в електролітичних і металургійних процесах повинне розглядатися як використання подвійного призначення;

– електроенергія, коли вона становить понад 50 % ціни продукту;

– мінералогічні процеси (процеси класифіковані як виробництво неметалевих мінеральних продуктів).

Аналізуючи Директиву, потрібно зазначити, що цей документ містить багато преференцій. Якщо загалом держави-члени виконують вимоги Директиви щодо мінімальних податкових ставок, то стаття 5 цього документа дозволяє застосовувати різні ставки для різних цілей, коли диференційовані ставки пов'язані з різною якістю продуктів, кількісним рівнем споживання електричної енергії та енергетичних продуктів, що використовуються для опалення, для місцевого громадського транспорту, включаючи таксі, вивезення сміття, забезпечення збройних сил, служб людей з обмеженими можливостями, карет швидкої допомоги. Це положення має на меті сприяння розвитку соціального суспільства та захищає основні економічні потреби громадян. Стаття 8 також встановлює певні пільгові умови – мінімальний рівень оподаткування до продуктів, що використовуються як моторне паливо для таких промислових і комерційних цілей:

а) сільськогосподарських садово-городніх або риборозвідних робіт, у лісовому господарстві;

б) для стаціонарних двигунів;

в) машин і обладнання, що застосовуються у будівництві, будівельних та громадських роботах;

г) транспортних засобів, призначених для використання поза громадськими проїжджими частинами або яким не було надано дозвіл на використання в основному на громадських проїжджих частинах.

Загалом вводиться різний рівень акцизного оподаткування для енергоносіїв та електроенергії, яка використовується для комерційних чи некомерційних цілей. Диференційований підхід означає, що у певних випадках учасники одержують преференції. Наприклад, Директива пропонує введення преференційного режиму для оподаткування пального для перевізників, діяльність яких відбувається переважно у ЄС. Держави-члени повинні передбачити винятки із загальної ставки податку та в інших ситуаціях. Так, статтею 14 Директива зобов'язує держави вилучати енергетичні продукти зі сфери оподаткування у трьох випадках. По-перше, якщо енергетичні продукти та електроенергія використовуються для виготовлення електроенергії або підтримання потужностей для вироблення електроенергії. По-друге, якщо енергетичні продукти постачаються для забезпечення повітряного сполучення, крім приватних польотів (некомерційних). По-третє, якщо енергетичні продукти постачаються як пальне для навігації у межах водної території співтовариства, включаючи риболовну.

Стаття 15 надає можливість застосовувати повне або часткове звільнення від оподаткування до продукції, використаної у сфері пілотних проектів з технологічного розвитку більш екологічно чис-